

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter III

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter III", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter III*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. VIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ohl03val-shoot-idm140634333984400.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter III

Versemaalet, hvis rige Variationsevne Digteren tilgavns har udnyttet, giver paa Forhaand Digtet dets Duft af Middelalder. Sprog og Stil uddyber dette Indtryk. Til de tidligere nævnte Sprogkilder (II, S. VIII) kommer Resens Eddaoversættelse, og den heldigt gennemførte gammeldags Sprogtone bygger paa Valget af kraftfulde sjældne Gloser og gamle Bøjningsformer af tung Vokalvirkning. Med berettiget Stolthed peger Digteren paa dette Sprog, der »smager af Kilden og af Kiernen«. Stilen er skabt af en fortrolig Kender af et Folkeepos' Virkemidler: den omstændelige, bevidst kluntede Fortællemaade, de staaende Gentagelser, der undertiden udstrækkes til at omfatte hele Strofer, de formelagtige Folkevisevendinger (»med stor Ære«, »siger jeg for sand«, »jeg vil det ei fordølge«), der tjener som Fyldekalk, og de faste Tillægsord, der ix simplificerer Personskildringen og letter Læseren en hurtig Orientering. Thor er bestandig »den Gud for Helte«, »den understærke Mand« (selv hvor Kræfterne tilsyneladende slaar mindre godt til); Utgarde-Loke »den lede Trolde« eller »den onde Thusse« (ogsaa i neutral og forholdsvis venskabelig Tiltale!). Endelig er Kompositionen fuldtud Eposets. Allerede Emnet - en Rejse, farefuld og eventyrlig - leder Tanken hen paa Oldtidens store episke Digte (»Odysseen«, »Æneiden«), og Oehlenschläger løfter sit Værk op i en højere Sfære ved i dets Midte - uden Hjemmel derfor i Eddaen, men ganske i Overensstemmelse med Homer og Vergil - at lade sin Helt besøge Dødsriget. Fortællingen skrider frem i et jævnt sindigt Tempo med Interossen ligelig delt mellem alle Oplevelserne, der i det Hele nøje svarer til Snorres Fremstilling i Eddaens 38-41 Fortælling. Indtil omsider den smukke idylliske Afslutning, Digterens egen Tilføjelse, ligesom indrammer Eventyret ved at vende tilbage til Rejsens Udgangspunkt. Efter de gamle episke Digtets Skik har Oehlenschläger endvidere krydret Handlingen ved at indlægge en Række mytologiske Episoder. Afsnit som Thors og Utgarde-Lokes Ordkamp om Verdens Skabelse tjener til at give Digtet dybere Perspektiv. Men Episoderne kan ogsaa indgaa som et organisk Led i Kompositionen. Med stor dramatisk Virkning lader Digteren Loke fortælle de tre Myter til Thors Forherligelse (de to er hans egen Opfindelse), som ledsager Gudens tre Styrkeprøver. Den ondskabsfulde Modsætning mellem den skrydende Maade, Loke udbasunerer »Bedrifterne« paa, og deres lidet heltemæssige og smigrende Karakter bidrager x til at sætte Thors Uheld hos Jetten i endnu ugunstigere Lys - indtil hans Taalmodighed omsider brister, og han forbitret lukker Munden paa sin skadefro Følgesvend.